

[Poul Møller.]

komster for klienterne. De kan trygt ringe eller skrive til. . . .“

Det næste ægteskabsbureau

„søger kultiverede herrer i gode stillinger fra 40 års alderen til kontor- og forretningsdamer, flere med egen forretning.

Unge damer indtegnes vederlagsfrit.“

Det giver en vis forståelse af, hvorledes markedet ligger; det er damerne, man er mest ude efter.

Til sidst:

„Danmarks ældste, førende, mest anerkendte og lykkebringende bureau. Er De modløs, træt af ensomheden, så gå også De, som så mange andre (med fint resultat), det helt rigtige sted straks. Samvittighedsfuld, reel, diskret, centralt. Aftal tid.“

Man kan nok sige, at det formentlig er naive mennesker, der benytter sig af den anviste fremgangsmåde til at komme på livets solskrænt, men når de benytter den, er det ofte udtryk for, at det er ensomme og ofte også ulykkelige mennesker. Det første, der sker for disse ensomme og ulykkelige mennesker, er altså, at de må betale nogle penge, medmindre de er damer, så kan de få det vederlagsfrit, men herrerne må betale, og ofte får de intet som helst ud af det. Jeg beder derfor den højtærede justitsminister tage denne sag under overvejelse, idet jeg mener, der må være indseende med disse bureauer, med deres fremgangsmåde og med deres annonceringsmetode på samme måde, som man har gennemført det for detektivbureauer og på andre områder indenfor lovgivningen.

Jeg har dernæst en sag, som vedrører finansministeren og tillige justitsministeren, fordi der ikke blot er tale om et økonomisk anliggende, men også om et retsproblem. Den drejer sig om de tjenestemænd, som flere gange har været drøftet i det høje ting, nemlig de tjenestemænd, der blev fradømt deres stilling ved kendelse i henhold til lov af 7. juli 1945 og de ændringer, der blev gennemført i denne lov i 1947, hvor den såkaldte ankeinstans blev gennemført. Der er nu gået 9 år siden 1945, og vi må vist erkende, at det her drejer sig om personer, som blev straffet på et meget spinkelt grundlag. Der var heller ingen af dem, der blev anklaget eller kunne anlages efter

den almindelige landssvigerlov. Der var ingen af dem, der faldt ind under bestemmelserne om ulovligt samarbejde med besættelsesmagten. Det drejer sig om folk, der på frokoststuer eller andre steder overfor arbejdskolleger havde snakket på en sådan måde, at de havde irriteret og måske provokeret og skabt bitterhed. Men nu 9 år efter må man erkende, at det, at de har snakket med kolleger på frokoststuer, ikke var strafbart på det tidspunkt og i hvert fald ikke var af så grov karakter, at disse mennesker stadig skal bære den sorte kokarde.

Efter at man ved lov af 18. juni 1951 havde tilbagegivet dem, der var dømt efter den almindelige landssvigerlov, deres tabte rettigheder, nedsatte den højtærede finansministers forgænger den 25. oktober 1951 et udvalg til at behandle tjenestemændenes forhold og undersøge, om ikke der var grund til at give dem de rettigheder tilbage, der var tabt ved den kendelse, der var afsagt. Dette førte til, at den forrige finansminister den 3. december 1952 fremsatte et lovforslag, der indeholdt en række bestemmelser, som gik ud på at forbedre disse tjenestemænds pensionsmæssige vilkår og stilling. Disse bestemmelser blev underkastet en første behandling her i salen, hvor forskellige synspunkter kom frem, og jeg erkender villigt, at det for mange af bestemmelse-ernes vedkommende kunne diskuteres, om man havde fundet den rigtige fremgangsmåde.

Forslaget blev, som resultat af en almindelig velvillig indstilling til problemet, henvist til lønningsudvalget, som ikke kom til at afgive betænkning i den pågældende samling. Lovforslaget er derfor ikke gennemført, men er heller ikke genfremsat, og jeg vil derfor tillade mig at rette det spørgsmål til den højtærede finansminister, om ikke tiden nu måtte være inde til at genfremsætte dette forslag, således at folketinget på ny kan komme i gang med det udvalgsarbejde, som på daværende tidspunkt fandt sted i lønningsudvalget, hvorved man kan sigte mod en løsning af dette problem, som betyder noget moralsk og selvfølgelig også økonomisk for en række mennesker.

I forbindelse hermed er der en sag af særlig grell karakter og af ganske særlig interesse. Den har været rejst før her i